

نام اثر	صفات پیامبران از منظر قرآن و عهدین با تأکید بر علم و عصمت
قالب اثر	پایان نامه تألیف
گروه علمی	علوم قرآن و حدیث
رتبه	شایسته تحسین
نمره ارزیابی اجمالی	85
نمره ارزیابی تفصیلی محتوایی 1	80
نمره ارزیابی تفصیلی محتوایی 2	68
داوری	59
میانگین دو ارزیابی تفصیلی محتوایی	74
نمره ارزیابی تفصیلی صوری 1	92
نمره ارزیابی تفصیلی صوری 2	86.5
میانگین دو ارزیابی تفصیلی صوری	89.25
امتیاز ویژه	-
امتیاز نهایی	81.75

چکیده:

نوشتار حاضر به بررسی تطبیقی دیدگاه قرآن و عهدین درباره اوصاف پیامبران می پردازد. قرآن و عهدین، صفات گوناگون و پسندیده‌ای را به پیامبران الهی نسبت می دهند که سرآمد آن‌ها، دو ویژگی مهم علم و عصمت آنان است. بر این اساس، نگارنده پس از جست‌وجو در متون این دو کتاب و استخراج مطالب مرتبط، به این پرسش‌ها: «چیستی اشتراکات و امتیازات قرآن و عهدین در بیان علم انبیای الهی» و «چیستی اشتراکات و امتیازات قرآن و عهدین در بیان عصمت انبیای الهی»، در قالب تحقیقی بنیادی و با شیوه نقلی و وحیانی، پاسخ داده است. قرآن و عهدین، آموزه‌های مشترکی درباره دانش‌های گوناگون انبیای الهی دارند؛ مانند درخواست دانش حضرت موسی (ع) از خضر، علم غیب حضرت نوح، یعقوب و عیسی (علیهم‌السلام)؛ دانش تعبیر خواب حضرت یوسف (ع) یا علم اقتصاد حضرت شعیب، یوسف و سلیمان (علیهم‌السلام). قرآن کریم، در بیان علم انبیای الهی، جامعیت دارد و افزون بر بیان دقیق همه جوانب و زوایای مهم آن، پیام‌ها و پندهای تربیتی و اخلاقی سودمندی نیز به مخاطبان القا می کند و عنایت ویژه‌ای نیز به جایگاه و مقام والای رسولان الهی دارد؛ اما گزاره‌های کتاب مقدس درباره علم پیامبران، تنها گزارش کلی از رویدادهای تاریخی است که جنبه‌های آموزنده درخوری ندارد. افزون بر آن که به انبیای الهی، نسبت‌هایی می دهد که در شأن و جایگاه آنان نیست. تمایز این دو کتاب مقدس در صفاتی چون عصمت، دریافت انبیاء و مسائلی از این دست، قابل تأمل و بررسی است.